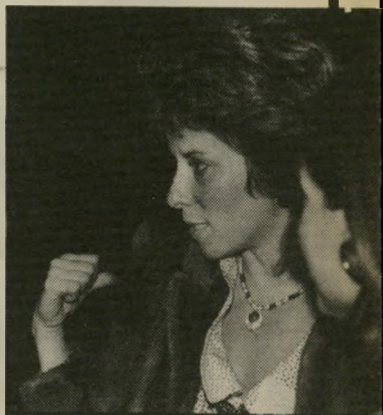

ידידו של בצלאל מיזרחי מעורב בפרשה חדשה. שותפיו האמריקאיים הגישו נגדו תביעה ובה טענות חמורות נגד שיטותיו העיסקיות

עלילות מינייה

משקיעים אמריקאיים שהשקיעו את מיטב כספם בשותפות עם משה (מוניה) שפירא, מלקקים עתה את פצעייהם ומבקשים סער מבית המיספס, שיחזיר להם לפחות מה שהשקיעו. במיסגרת התביעה שהגישו, באמצעות עורך-הדין אלי זוהר, נחשפת מסכת של עיסקות של שפירא ושות' בכורסה.

נציגיהם של האמריקאים, שני ישראליים המעורים היטב בישראל, הסימו לשותפות עם שפירא וקבוצתו, הכוללת את פסח בלקין, מרדכי אייזנברג והרדוף וולף. הנציגים, אלוף (מיל') יעקב אבן ורפי יצחקי, שימשו כקונסולים של ישראל בארצות-הבי"ר, ומשסיימו את תפקידם הציבורי לקחו על עצמם לייצג כאן משקיעים

אשת-עסקים אלבין
מונה הדחה

כברים מקליפורניה, שהתאגדו במי"ס גרת חברה בשם אי-אס-אן. כל המעיין בתיק העיתונות של שפירא ימצא את שמו מפאר פרשות רבות. הוא ידיד של בצלאל מיזרחי ועזר לו במישיפטו נגד הארץ. יחד עם פסח בלקין, שהיה ראש המועצה המיזרחית רמת-השרון, נכנס לשותפויות שונות. בין היתר הקים ברמת-השרון — כאשר בלקין היה ראש המועצה — קאונטרי קלאב, יחד עם עווי פניסקי וגורי רדוויש.

ומן קצר אחרי הקמת הקלאב, הסימו תכנס עם השותפים, והיחסים הם עד היום יחסי-איבה. אחרי פרישת בלקין מראשות המועצה, בעיקבות כתבות עליו בעיתונים, נכנס שפירא לשות' פויות בהקמת מיבנה ברמת-השרון וב' חברה המחברות חמ"ן (חרושת-מוצ' רייניר). שותף שלישי היה הקבלן מר' מתי-השרון מרדכי אייזנברג.

השלושה רכשו מניות של חמ"ן בכורסה, הגיעו להסכם על סילוק הבי"ר עלים הקודמים ומישיפתו סמי עקיבא מן החברה, שיש לה דרוס כיבנה, ושהיא מגדולי ספקיה-מחברות בישראל.

לפי התביעה שהגיש עורך-הדין זוהר, בדקו אבן ויצחקי אפשרויות שונות להשקעה בישראל, והסכימו להש' קיע בחמ"ן. אחרי ששפירא הצהיר כי מפורש כי קבוצתו מחזיקה בשליטה האפקטיבית בחברה, וכי אחרי כניסת המשקיעים החדשים יהיה לשת' הקבר צות רוב כמות בחברה. הוא התחייב גם שאבן ויצחקי יהיו דירקטורים בחמ"ן ומנהלים פעילים.

בהסכמי-ההצטרפות הצהיר שפירא כי חמ"ן עוסקת בעיקר במוצרי-נייר, ויש לה השקעות נוספות באמצעות מניות חברה אמ"ס. היא מיפעל לייצור מזון, ואופציה לגידול החזקות ל-28%; החזקה של 10% במניות אורדט. היא ספק אפשרי של עבודות נייר רציף לחמ"ן. השקעה במניות רוטובין זכויות במיגרש בתל-כרונן.

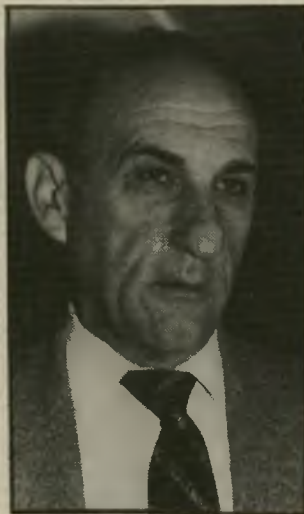
נגד גליה אלבין

אי-אס-אן רכשה בדצמבר 1987, בעיסקות מחוז בכורסה, מניות מקבוצת שפירא ומניות נוספות בכורסה, והגיעה להחזקות של 13.5% מ' מניות חמ"ן. אבן מונה מנכ"ל חמ"ן. יצחקי מנהל-פיתוח-עסקים, ושניהם נבחרו כדירקטורים.

אחרי ההשקעה של יותר מחצי מיל' יון דולר, התברר לרוכשים כי הוטעו בדרך-כמה נושאים חשובים. ראשית, התברר כי קבוצת שפירא לא החזיקה במימון המניות של החברה שהתיימרה להחזיק, שהיתה ררושה להבטחת השליטה בחברה לשת' הקבר צות. כשהתבקש להסביר, לא הכחיש שפירא את הדבר, ושלושה מיכתבים של עורכי-דין למתן הסברים לא נענו. בינואר 1988, אחרי שאי-אס-אן רכ' שה את המניות, התברר לה כי חברת אמ"ס מחזיקה במניות וחושטן, דבר שהוסתר מהנתונים שנמסרו לרוכשים לפני העיסקה. הרכישה נעשתה אחרי חתימת חוזה-הרכישה, ובעיקבות משא ומתן קודם בין שפירא והרדוף וולף, שהוא יו"ר מועצת המנהלים של אמ"ס. לא דווח מעולם לאי-אס-אן. ורק בי מיקרה נודע כי נרכשו מניות בכ' 750 אלף שקל.

מי הוא הרדוף וולף? כממשך שנים רבות היה יבואן-מכונות קטן בלוס-אנג'לס. הוא הגיע לישראל לפני 10 שנים והחל מייבא נעלי יוק לישראל. הוא ידיד טוב ושותף לבצלאל מיזרחי ומוניה שפירא.

הוא ומוניה השתלטו על חברת אמ"ס לפני שלוש שנים, וניצלו אותה לניסיון השתלטות על וחושטן. וחושטן

מוניה שפירא
הבטיח שליטה

היתה כבעלות קבוצת המנוח מיכאל אלבין, ומנהלה הוא עמי רבין. בשנה האחרונה ניסתה אמ"ס ונציגיה בי וחושטן, שפירא וולף, להדיח את עמי רבין, אולם גליה אלבין תמכה ברבין, ועל-כך איים עליה שפירא בתביעות שונות.

לפי התביעה שהגיש אלי זוהר, גרמה רכישת מניות וחושטן הפסי' דים כברים לחמ"ן. הן בגלל הוצאות המימון והן מפני ששווי המניות בכורסה ירד. נזק זה תרם 470 אלף שקל להפסד החצי-שנתי של אמ"ס. לדברי התביעה, רכישת מניות וחושטן לא תרמה ולא יכלה לתרום דבר לחמ"ן או לאמ"ס, והיא בניגוד למטרות התעשייתיות של החברות. השקעה זו גם גרמה להסתככות נר

ספת של חמ"ן שהתחייבה באוגוסט 1987 לרכוש מניות נוספות של אמ"ס מבעלת הקודם, סמי עקיבא. התברר כי אמ"ס שימשה, מנוף נוסף להשקעות ספקולטיביות בכורסה.

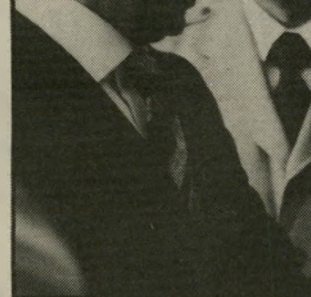
אולם התברר גם כי שפירא החזיק בבעלותו, וללא ידיעת אי-אס-אן, מני יות של אמ"ס וחושטן. היתה בידו גם התחייבות של אמ"ס לרכוש ממנו את מניות וחושטן.

שפירא הפר את חובתו כלפי אי-אס-אן לקיים את החוזה ברד-העסקים המקובלת ובתוס'לב, בעשותו שימוש בחמ"ן נייר ובחמ"ן העקשות לקידום ענייניו האישיים, וזאת בלי שגילה על-כך לאי-אס-אן ובניגוד להתחייבותו בחוזה... ככך העדיף אינטרס אישי צר על טובת החברה.

ברור כי התובעים מעוניינים רק בהפרת-האמון של שפירא, הנוגעת לענייניהם. אולם העובדות המתוארות בתביעה — אם הן נכונות — יש בהן לכאורה להצביע על מעשים חמורים מבחינת חוקי ניירות-הערך וחוקי-החבר'ה. אסור באיסור חמור למנהל-החברה לנצל אותה לקידום ענייניו האישי. עירוב התחומים בין השקעות החבי'רות, אולם גליה אלבין תמכה ברבין, ועל-כך איים עליה שפירא בתביעות שונות.

לפי התביעה שהגיש אלי זוהר, גרמה רכישת מניות וחושטן הפסי' דים כברים לחמ"ן. הן בגלל הוצאות המימון והן מפני ששווי המניות בכורסה ירד. נזק זה תרם 470 אלף שקל להפסד החצי-שנתי של אמ"ס.

לדברי התביעה, רכישת מניות וחושטן לא תרמה ולא יכלה לתרום דבר לחמ"ן או לאמ"ס, והיא בניגוד למטרות התעשייתיות של החברות. השקעה זו גם גרמה להסתככות נר

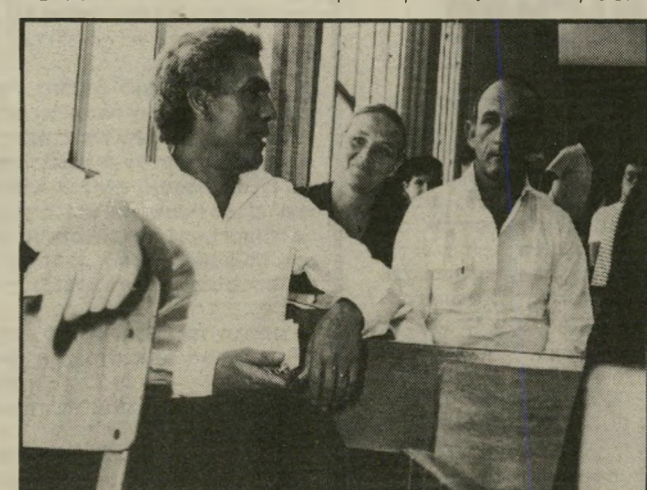
אבן (בין יצחק נבון ואנוור אל-סאראת)
לא יכול להיכנס למישרד

במקביל נודע לתובעים כי שפירא החזיק באופן פרטי גם במניות אורדט פרינס.

אי-אס-אן דרשה את הפסקת השי' מוש חברה לצרכים הפרטיים של שפירא, כלשון התביעה, וכן הפסקת תשלום שכר לו ולאנשיו, שקיבלו שכר מכלי עששו דבר התורם לחברה, ופעלו תוך ניגוד-אינטרסים בולט לענייניה וניצולו, להטבות פרטיות — שוב כלשון התביעה.

קבוצת שפירא כינסה ישיבת-מני' הלים, בלי השתתפות אבן ויצחקי. השתתפו בה רק אנשי שפירא, ובניגודים קרובי-מישפחתו, שהחליטו על הדחת אבן ויצחקי מתפקיד המנהלים. למחרת הוחלפו המנעולים במישרד-החברה, כרי למנוע מהם כניסה.

התביעה מבקשת את ניטול הסכס' ההצטרפות, והחזרת כספי ההשקעה, בתוספת ריבית והוצאות התביעה. טרם הוגש כתבי-התביעה. **יגאל לביב**

מוניה עם בצלאל מיזרחי בבית-המישפט
עסקים מהדר

תמרורים

חיל-ההגדרה וחומות יריחו

נחוג ♦ בנייר-רוק, יוסי-הולדתו ה' 70 של **איוזק אסימוב**, סופר המדע הבדיוני, הנחשב לסופר הפורט ביותר בעולם (עד כה פירסם 402 ספרים, כולל ספרי מדע, הדרכה, היסטוריה וביוגרפיה, שהכניסו לו מיליוני דולר רים בתמלוגים). אסימוב היהודי, שהיה בראשית דרכו מרדכי לביי-כימיה כאר ניברסיטה, מוזהה בפאות-הלחיים ה' שופעות שלו, בסירובו העקרוני לטוס במטוסים וברעיונותיו המקוריים (בין השאר: הקפת חומות יריחו על-ידי בני ישראל תוקעיי-שופרות נועדה להסיח את דעתם של מגיניה מאנשי ההגדרה של יהושע כרנן, שניצלו את המהומה להטמת חומרי-הנפץ שהפילו, בסופו של דבר, את החומות).

הקצין הזוטר

וכפשי-המילחמה

נחוג ♦ בווניה יוסי-הולדתו ה' 70 של **קרנט ולדהיים**, נשיא אוסטריה השני במחלוקת. ולדהיים, מישיפטן לפי השכלתו, שזינק ממשרת שר החוץ בממשלת אוסטריה ומוכ"ל איר-גון האומות המאוחדות לכס הנשיא, נתון זה שנתיים כמקור ההאשמות שכ קצין זוטר בצבא הגרמני של מילח מת-העולם השניה מילא, בעת שרותו בארצות הבלקן הכבושות, תפקידים אשר סייעו בשילוחם של יהודים למ' וות ולהוצאתם להורג של פרטיזנים יוגוסלבים ושבויי-מילחמה בריטיים.

מגלות בשבדיה

לברלין ולבון

נחוג ♦ יוסי-הולדתו ה' 75 וילי **ברנדט**, נשיא האינטרנציונל הסוצי-יאליסטי ומי שהיה, במשך חמש שנים, קנצלר גרמניה. ברנדט, הטוען לרם יהודי בעורקיו, היה אנטי-נאצי, שהיגר, עם עלות הנאצים לשלטון בגרמניה ב' 1933, לשבדיה. הוא שב למולדתו רק אחרי מילחמת-העולם, עת הפך לאחד מבונייה של המפלגה הסוציאל-דמוקרטית, שבראשה עמד במשך 23 שנים וכנציגה גם היה ראש עיריית ברלין, בטרם היה לקנצלר בבון.

לונדון. ירושלים

ולשונות שמיות

נפטור ♦ בירושלים, בגיל 72, **הרב ברנארד משה דב קספר**, מי שהיה, במשך 25 השנים האחרונות, רבה הראשי של יהדות דרום-אפריקה ובמילחמת-העולם רבה הצבאי של הח' טיבה היהודית הלוחמת (הבריגדה) שח' יליה היו מתנדבים מארץ-ישראל). קספר, ליד לונדון ומומחה ללשונות שמיות, שימש בעבר גם, במשך עשר שנים, כריקו-הסטודנטים של האוני' בריטיה העברית בירושלים.

הדגל הציוני

במחלת הבולגרית

נפטור ♦ בתל-אביב, בגיל 90, ה' **די"ר ניסים** ("בוקרי"), לוי, פרקליט, כלכלן ועיתונאי ליד בולגריה, שנודע במולדתו בפעילותו הציונית (בין הש' אר עזר את הירחון ציוני-סביצקו זנאמה — "הדגל הציוני") ובזיומתו לאירגון העפלת יהודי ארצות הבלקן ארצה. לוי, שככור שני בניו, יוחנן להב, הוא כיום כתב ידעות וחברות בלונדון, נדון, בשעתו, על-ידי השליטונות הפ' רוי-גרמניים של בולגריה כימי מילח מת-העולם, למוות, גורל שממנו ניצל, עת ירד למחלת, שבה המשיך להנהיג את ההתנגדות לחיטולם של יהודי בולגריה.